

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321201825
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321201825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o mal. B.Á. K., N.. XX.XX.XXXX a mal. F. K., N.. XX.XX.XXXX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny S., W. B., deti rodičov: otca R. K., N.. XX.XX.XXXX, A. K. XXXX/XX, B., právne zastúpeného JUDr. Valériou Brečkovou, advokátkou, Daľkovská 470/14, Snina, o návrhu matky M. S., N.. XX.XX.XXXX, A. Q. XXXX/XXX, B., právne zastúpenej Mgr. Vladimírou Doničovou, advokátkou, Lipová 1, Humenné, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 8P/149/2021-136 zo dňa 24.09.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka sa návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. B. a mal. F., ktorých navrhla zveriť do svojej osobnej starostlivosti, za súčasného uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu mal. B. sumou 200,- eur a na výživu mal. F. sumou 150,- eur mesačne.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Z v e r u j e mal. B. K., N.. XX.XX.XXXX a mal. F. K., N.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

II. Otca z a v ä z u j e prispievať na ich výživu na mal. B. sumou po 160,-- eur mesačne a na mal. F. sumou po 140,-- eur mesačne, ktoré bude poukazovať matke vždy do 15. dňa v mesiaci od 01.06.2021.

III. Dĺžné výživné za obdobie od 01.06.2021 do 15.09.2021 vo výške 640,-- eur povoľuje otcovi zaplatiť do 31.12.2021.

IV. Stretávanie otca s deťmi súd n e u p r a v u j e .

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov tohto konania.“

3. Súd svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 36, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Súd mal preukázané, že rodičia mal. detí nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti. Maloleté deti žijú spolu s matkou, ktorá im poskytuje osobnú starostlivosť. Z toho dôvodu súd zveril mal. B. a mal. F. do osobnej starostlivosti matke a stretávanie maloletých detí s otcom neupravoval, nakoľko sa rodičia vedia dohodnúť.

5. Matka je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke a podľa Rozhodnutia Úradu práce Českej republiky - pobočka pre W. zo dňa 27.10.2020 poberá rodičovský príspevok vo výške cca 310,- eur mesačne (8.333,- Kč). Prídavky na mal. deti nepoberá. Iný príjem matky v konaní zistený nebol. Spláca úver vo výške 170,- eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Má zvýšené náklady na stravu u mal. B., nakoľko dieťa potrebuje bezlaktózovú stravu, hradí maloletej aj poplatok za materskú škôlku po 40,- eur mesačne a u mal. F. sú vzhľadom na jeho nízky vek okrem iných bežných výdavkov aj výdavky na plienky.

6. Pokiaľ ide o určenie výživného pre maloletých zo strany otca, v konaní bolo zistené, že otec je zamestnaný v spoločnosti J. - B., B..T..Y., a z opisu mzdového listu vyplýva, že v období 01/2020 - 12/2020 mu bola na účet vyplatená priemerná mzda vo výške 1.500,- eur mesačne. V mesiaci január 2021 mu bola vyplatená mzda vo výške 1.664,49 eura mesačne, vo februári 2021 vo výške 1.703,71 eura mesačne, v marci 2021 vo výške 1.628,39 eura mesačne, v apríli 2021 vo výške 1.099,- eur mesačne a v máji 2021 vo výške 1.571,54 eura, za 01/2021 - 05/2021 dosiahol teda priemernú mzdu vo výške 1.532,92 eura mesačne. Z potvrdenia zamestnávateľa doručeného súdu dňa 16.09.2021 vyplýva, že otcovi je hradené ubytovanie a cestovné náhrady zo strany zamestnávateľa.

7. Otec má zákonnú vyživovaciu povinnosť k mal. deťom, ktoré nie sú schopné žiť sa samé. Deťom zabezpečuje celodennú osobnú starostlivosť matka, ktorá je na rodičovskej dovolenke a vzhľadom na nízky vek mal. F. nie je schopná zamestnať sa a zlepšiť tým svoju finančnú situáciu. Otec riadne pracuje, dosahuje príjem a je jeho nielen zákonnou, ale aj morálnou povinnosťou podieľať sa v primeranej miere na úhrade nákladov, ktoré mal. deťom vznikajú. Nemôže požadovať, aby väčšina bremena znášania nákladov na dieťa bola na matke, resp. na rodičoch matky, ktorá si časť vyživovacej povinnosti plní aj tým, že sa o maloleté deti osobne stará. Súd podporne zohľadnil aj rozhodovaciu prax súdov Českej republiky v otázkach určovania výživného, a to vzhľadom na podobnosť právneho prostredia. Pri určovaní výšky výživného je potrebné zobrať do úvahy materiál Ministerstva spravodlivosti ČR z roku 2010 pod názvom „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudů v otázkách výživného na nezaopatřené děti“, podľa ktorého vekovej kategórii oprávneného dieťaťa 0-5 rokov zodpovedá 11 - 15 % čistého príjmu povinného rodiča. Po prepočte výšky výživného (160,- eur/1.500,- eur) percentuálny podiel výživného na mal. B. predstavuje z celkového čistého príjmu otca 10,66 %, teda pod spodnou hranicou vekového rozpätia dieťaťa a v prípade mal. F. po prepočte (140,- eur/1.500,- eur) výživné predstavuje sumu 9,33 % čistého príjmu otca, čo je tiež pod spodnou hranicou, čím má otec vytvorenú určitú rezervu aj na úhradu nákladov mal. detí, ktoré mu vznikajú na mal. deti počas ich stretávania. Pokiaľ ide o náklady otca na bývanie vo výške 300,- eur mesačne, v konaní bolo zistené, že v byte s otcom žije aj jeho priateľka, preto má znášať polovicu nákladov na bývanie aj ona. K skutočnosti, že otec spláca úver a debetné karty, je potrebné uviesť, že výživné pre mal. deti má prednosť pred akýmkoľvek inými výdavkami rodiča. Na základe uvedených dôvodov súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej B. sumou po 160,- eur mesačne a mal. F. sumou po 140,- eur mesačne počnúc dňom 01.06.2021, pričom takto stanovenú výšku výživného považoval za primeranú odôvodneným potrebám mal. detí, ako aj schopnostiam a možnostiam otca, zohľadňujúc aj skutočnosť, že v októbri 2021 mu má pribudnúť ďalšia vyživovacia povinnosť. Záverom súd dodáva, že z opisu mzdových listov otca vyplýva, že otec si neuplatňuje daňový bonus, resp. daňové zvýhodnenie na mal. deti a podľa vyjadrenia rodičov nepoberá ani jeden z nich prídavky na mal. deti (ktorých výška v N., kde otec pracuje, je cca 200,- eur mesačne na 1 mal. dieťa a v Českej republike po splnení podmienok cca 80,- eur na 1 mal. dieťa), takže otec má možnosť zvýšiť svoj príjem aj uplatnením si toho nároku, resp. nárokov, ktoré na mal. deti zo zákona má.

8. Dižné výživné za obdobie od 01.06.2021 do 15.09.2021 súd vyčíslil na sumu 640,- eur, pretože otec mal zaplatiť na výživnom za 06 - 09/2021 sumu 1.200,- eur (300,- eur x 4 mesiace) a z tejto sumy mu súd odpočítal sumu 560,- eur (140,- eur x 4 mesiace), ktoré v uvedenom období na výživu mal. detí poskytol.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení k odvolaniu

10. Otec napadol odvolaním rozsudok vo výroku II. a výroku III., nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec namietal, že súd nevzal do úvahy viaceré dôkazy a nijako sa s nimi nevysporiadal, najmä ohľadne príjmu matky. Otec už v priebehu konania poukazoval na skutočnosť, že matka maloletých disponovala aj iným príjmom ako deklarovaným súdu, od spoločnosti N. B. nakupovala kozmetické produkty za nákupnú cenu o 20 % nižšiu ako skutočná cena produktov a tie následne prostredníctvom ňou vytvorenej stránky na sociálnej sieti H. predávala. V priebehu konania z uvedených dôvodov právna zástupkyňa otca navrhovala, aby súd zistil, aký je skutočný príjem matky, tento návrh však súd zamietol. Ďalej uviedol, že bolo v jeho záujme uplatniť si rodinné prídavky v štáte výkonu jeho povolania, avšak zo strany matky došlo k tejto súvislosti k vulgárnemu verbálnemu útoku po tom, ako si chcel otec preštudovať všetky potrebné listinné doklady pred ich podpisom. Daňový bonus na dieťa si otec uplatňuje na obe maloleté deti a tieto finančné prostriedky využíva na nákup oblečenia a hračiek pre deti. Zároveň uviedol, že podpísal všetky dokumenty na uplatnenie rodinných prídavkov na obe maloleté deti, teda ďalší postup pri uplatnení tejto štátnej sociálnej dávky je na matke. Zdôraznil, že mu v priebehu októbra pribudne ďalšia vyživovacia povinnosť. Ďalej poukázal na to, že jeho právna zástupkyňa na pojednávaní navrhla vypočuť ako svedka jeho matku z dôvodu, že v konaní boli spochybňované niektoré jeho tvrdenia, avšak aj tento návrh na doplnenie dokazovania súd zamietol. Súdom stanovené výživné považuje za neprimerane vysoké vzhľadom na vek maloletých a ich skutočne odôvodnené potreby. Opätovne poukázal na skutočnosť, že nad rámec výživného, ktoré doposiaľ mesačne poukazoval matke maloletých vo výške 140,- eur spoločne pre obe deti, nakupuje hračky, oblečenie, lieky a iné potrebné veci. Súdom prvej inštancie ustanovená suma výživného neodráža možnosti a aktuálne majetkové pomery otca maloletých detí. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok II., III. v rozsudku zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne aby zaviazal otca prispievať na výživu mal. B. sumou 70,- eur mesačne a mal. F. sumou 70,- eur mesačne od 1.6.2021.

11. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením s poukazom na súčasné osobné, majetkové a zárobkové pomery otca maloletých stotožnila. K odvolacím námietkam uviedla, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania, ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Matka zabezpečuje maloletým deťom všetky základné životné potreby s tým, že svoje výdavky obmedzuje na minimum. Matka spochybňuje výšku výdavkov otca, ktoré žiadnym hodnoverným spôsobom nezdokladoval súdu a ktoré podľa jej názoru prezentoval len z dôvodu, aby dosiahol v rámci konania povinnosť platiť nižšiu výšku výživného. K vyživovacej povinnosti, ktorá otcovi pribudla, matka uviedla, že otec si mal byť vedomý, že starostlivosť o dve deti z predchádzajúceho vzťahu a jedno zo súčasného vzťahu bude finančne náročná, a preto takmer celé finančné zabezpečenie, výchovu a starostlivosť o maloleté deti z predchádzajúceho vzťahu by nemal prenášať len na svoju bývalú partnerku. Narodenie dieťaťa v novom vzťahu nemôže spochybniť právo na určenie výživného na mal. B. a mal. F.. Uviedla, že v spoločnosti N. B. v súčasnosti nie je aktívna a z tejto aktivity nemá žiaden príjem, v minulosti produkty predávala užšej skupine ľudí za nákupné ceny, nie za účelom zisku. Ďalej matka poukázala na skutočnosť, že nedisponuje žiadnym príjmom. V septembri 2021 jej pozastavili rodičovský príspevok z dôvodu včasného nedoloženia dokumentov od zamestnávateľa otca maloletých detí. Otec odmietol matke opakovane podpísať potrebné dokumenty a uviedol, že ich bude ochotný podpísať až po súde. V októbri 2021 otec matke uhradil výživné na maloleté deti vo výške 140,- eur, v novembri 2021 vo výške 300,- eur. Matka uviedla, že tvrdenie otca o tom, že z uplatneného daňového bonusu zakupuje deťom lieky, hračky a oblečenie je účelové a nepravdivé. Otec zakúpil lieky deťom iba jedenkrát. Suma daňového bonusu na dve maloleté deti v Českej republike je 113,08 eura, za rok táto suma predstavuje 1.356,93 eura. Otec je tak ochotný prispievať na výživu svojich detí sumou 140,- eur mesačne, ročne 1.680,- eur, pričom daňový bonus je vyplácaný v sume 1.356,93 eura a teda po prepočte tak chce maloletým deťom uhrádzať zo svojich finančných prostriedkov na výživu maloletým deťom 26,92 eura (13,46 eura na jedno maloleté dieťa). Matka je aktuálne bez príjmu, nezvláda finančnú situáciu, je závislá na finančnej pomoci od rodiny a nedokáže uspokojovať všetky základné potreby maloletých detí. Otec nemá záujem dobrovoľne finančne prispievať na úhradu výdavkov maloletých detí. Navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Zároveň si uplatňuje aj náhradu trov odvolacieho konania.

12. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na svojich námietkach. Matka účelovo bráni v osobnej starostlivosti otca o maloleté deti a aj napriek tomu, že je vopred oboznámená otcom o jeho príchode zo zahraničia na Slovensko, odcestuje spoločne s deťmi do iného okresu, kde sa zdržiava po celý čas, kým je otec maloletých detí doma s cieľom zabrániť mu v styku s deťmi. Takéhoto konania sa matka dopúšťa opakovane. V súčasnosti sa otec rovnako ako matka nachádza v nepriaznivej finančnej situácii vzhľadom na to, že z dôvodu pozitívneho výsledku na Covid-19 je povinný zotrvať v povinnej izolácii, a teda nemôže pracovať. Návrat do zamestnania je možný až v januári 2022, čo má za následok zníženie jeho príjmu. Dopad na jeho finančnú situáciu má aj skutočnosť, že zo strany spoločnosti W. A. B., P.B.. došlo k zníženiu výšky povoleného prečerpania na účte, a teda je povinný ku dňu 1.2.2022 uhradiť sumu vo výške 1.289,11 eura.

13. Matka vo vyjadrení uviedla, že zotrváva v celom rozsahu na písomných podaniach a ústnych prednesoch.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

15. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Mal. deti žijú s matkou, s otcom sa stretávajú podľa dohody rodičov. Spornou otázkou výkonu rodičovských práv a povinností však naďalej ostáva výška vyživovacej povinnosti otca. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. B. sumou 160,- eur mesačne a na výživu mal. F. sumou 140,- eur mesačne. Pri rozhodovaní zohľadnil odôvodnené potreby mal. detí aj príjmové pomery otca, ako mu to ukladá ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Otec s rozhodnutím súdu nesúhlasí, preto odvolaním navrhuje jeho zmenu spôsobom uloženia mu povinnosti prispievať na výživu každého z mal. detí sumou 70,- eur mesačne, alternatívne navrhuje otec napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po oboznámení sa s obsahom spisu však odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za vecne správny, pričom prijatý právny záver argumentuje odvolací súd nasledovne.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu bol v preskúmanej veci dostatočne a správne zistený skutočný stav a vec bola správne právne posúdená. Mal. deti sú vo veku X a X rokov. Svojou výchovou a výživou sú prirodzene odkázané na svojich rodičov, u ktorých vyživovacia povinnosť má mať prednosť pred ostatnými ich výdavkami. Osobne sa o mal. deti prevažne stará matka, pričom výkon jej osobnej starostlivosti je potrebné vziať do úvahy v zmysle ust. § 62 ods. 4 Zákona o rodine aj v kontexte vyživovacej povinnosti. Okrem toho, matka je vzhľadom na vek mal. F. na rodičovskej dovolenke, objektívne je preto vylúčená z pravidelnej pracovnej činnosti, ktorá by zlepšila jej príjmovú situáciu. V takýchto situáciách sa štandardne očakáva, že finančne zabezpečí upokojovanie potrieb mal. detí otec. Ak navyše matka poberá len rodičovský príspevok vo výške zhruba 310,- eur mesačne, sťažka možno racionálne uvažovať o tom, že dokáže riadne zabezpečiť svoje základné životné potreby aj potreby mal. detí.

17. Odôvodnené potreby mal. detí boli v konaní kvantifikované a zhrnuté v bode 2 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Mesačné výdavky mal. B. podľa vyčíslenia matky činia spolu 185,- eur mesačne, bez stravy. Odvolací súd túto sumu považuje v určitých položkách (oblečenie, hygienické potreby) za sčasti nadhodnotenú, no aj tak predpokladá výdavky mal. B. aj so stravou na celkovú sumu 200,- eur mesačne. O čosi menej tomu môže byť v prípade mal. F., stále sa však suma výdavkov pohybuje na úrovni medzi 150-200,- eur mesačne. Ak k tomu pripočítame výdavky matky na ubytovanie, cestovné a ostatné nepravidelné výdaje, je zrejmé, že znížením vyživovacej povinnosti na sumu 70,- eur mesačne

mieni otec de facto preniesť vyživovaciu povinnosť v prevažnej miere na matku, a to aj napriek tomu, že ona sa o mal. deti stará a sama dosahuje len zlomok príjmov otca.

18. Na základe vyššie uvedených záverov považuje odvolací súd za nedôvodnú aj námietku otca, že súdom určené výživné prevyšuje odôvodnené potreby mal. detí. V súčasnej spoločenskej situácii charakteristickej výraznou infláciou a významným nárastom cien základných potravín, je dôvodné očakávať, že výživné v sume 300,- eur mesačne na dve mal. deti bude z veľkej časti spotrebované práve na stravné. Osobitne, ak mal. B. má laktózovú intoleranciu, pri ktorej sú bezlaktózové potraviny ešte drahšie. Mal. F. je plienkovaný, čo je tiež podstatný výdavok. Opomíňať nemožno ani ošatenie či obuv, ktoré vyžadujú častú obmenu pre rýchly fyzický vývin mal. detí, typický pre ich vek. Z uvedených skutočností nie sú odôvodnené potreby mal. detí tým kritériom, ktoré by malo dôvodiť znížiť vyživovaciu povinnosť otca.

19. V ďalšom rozsahu však otec namieta, že súdom určené výživné nezodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom. Z vykonaného dokazovania je pritom zrejmé, že otec je zamestnaný v spoločnosti J. - B., B..T.Y., a z opisu mzdového listu vyplýva, že v období 01/2020 - 12/2020 mu bola na účet vyplatená priemerná mzda vo výške 1.500,- eur mesačne. V mesiaci január 2021 mu bola vyplatená mzda vo výške 1.664,49 eura mesačne, vo februári 2021 vo výške 1.703,71 eura mesačne, v marci 2021 vo výške 1.628,39 eura mesačne, v apríli 2021 vo výške 1.099,- eur mesačne a v máji 2021 vo výške 1.571,54 eura, za 01/2021 - 05/2021 dosiahol teda priemernú mzdu vo výške 1.532,92 eura mesačne. Z potvrdenia zamestnávateľa doručeného súdu dňa 16.09.2021 vyplýva, že otcovi je hrazené ubytovanie a cestovné náhrady zo strany zamestnávateľa.

20. Prihliadajúc na príjem otca, výživné na dve jeho mal. deti nepredstavuje ani 20 % jeho príjmu. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne poukázal na rozhodovaciu prax súdov Českej republiky v otázkach určovania výživného, a to vzhľadom na podobnosť právneho prostredia. Pri určovaní výšky výživného je potrebné zobrať do úvahy materiál Ministerstva spravodlivosti ČR z roku 2010 pod názvom „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudů v otázkách výživného na nezaopatřené děti“ (<https://justice.cz/web/msp?clanek=opatrovnicka-agenda>). V okolnostiach preskúmanej veci bolo pritom vypočítané, že súdom určené výživné sa pohybuje pod spodnou hranicou štandardne určovaného výživného. Zo sprievodného materiálu je zrejmé, že tabuľkové výživné je aplikovateľné pre prípady, ak povinný rodič má 1 až 3 vyživovacie povinnosti. Pri dvoch mal. deťoch by bolo preto dôvodné pristúpiť k mediánu percentuálneho podielu, čo v predmetnom prípade činí u oboch mal. detí 13 % z príjmu otca. Spodná hranica percentuálneho podielu by smela pripadať do úvahy v prípade troch vyživovacích povinností otca. Ak sa teda otcovi aj medzičasom narodilo tretie dieťa, táto skutočnosť nie je dôvodom zníženia výživného, pretože už toho času, pri predpoklade dvoch vyživovacích povinností, je výživné otca voči mal. B. a mal. F. poddimenzované a nedosahuje ani spodnú hranicu percentuálneho podielu.

21. Nad rámec príjmových pomerov otca, v odvolacom konaní vyšlo najavo, že otec si uplatňuje v Českej republike daňový bonus na dve mal. deti, ktorý nebol uvedený v predložených opisoch mzdových listoch otca. Z voľne dostupných zdrojov (<https://www.finance.cz/503335-deti-a-dane/>) odvolací súd zistil, že pre rok 2022 daňový bonus v Česku pre dve mal. deti činí sumu 3.127,- Kč mesačne, v prepočte 126,35 eur. Pri prijatí tézy, že daňový bonus má slúžiť predovšetkým pre uspokojenie potrieb detí, v takom prípade otec z vlastného príjmu hradí na výživné určené súdom len 173,65 eur na dve mal. deti. Za týchto okolností už odvolací súd odmieta uvažovať o tom, či je v možnostiach otca prispievať na výživu mal. detí celkovou sumou 300,- eur mesačne.

22. K vykonanému dokazovaniu odvolací súd záverom uvádza, že príjem matky bol ustálený v konaní na sumu 310,- eur mesačne. Skutočný príjem matky z činnosti predaja kozmetiky spoločnosti N. B. preukázaný nebol. Matka to popiera, uvádza, že aktuálne je v tejto oblasti neaktívna. Každopádne, pre odvolací súd je rozhodujúce, že príjem otca je postačujúci, až prevyšujúci pre plnenie súdom uložených vyživovacej povinnosti. Príjem matky je nateraz pre súd irelevantný. Dieťa má totižto právo podieľať sa na životnej úrovni každého z rodičov.

23. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku II. o úprave vyživovacej povinnosti voči mal. B. a mal. F., v spojení s výrokom III. o dlžnom výživnom, ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

24. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nevzhliadol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).